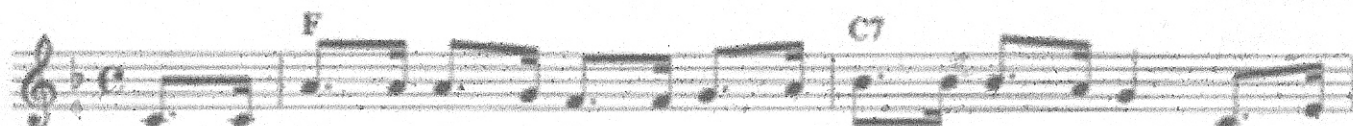

JAG HAR SKRIVIT TILL MIN FLICKA

(Linnéa)

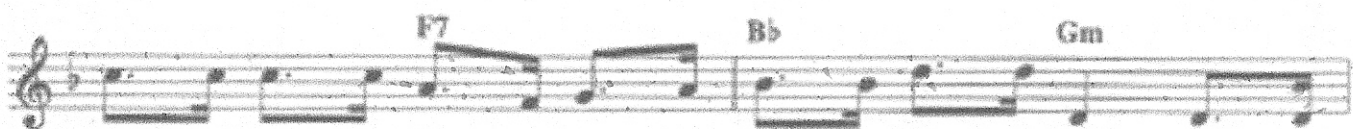
Evert Taube

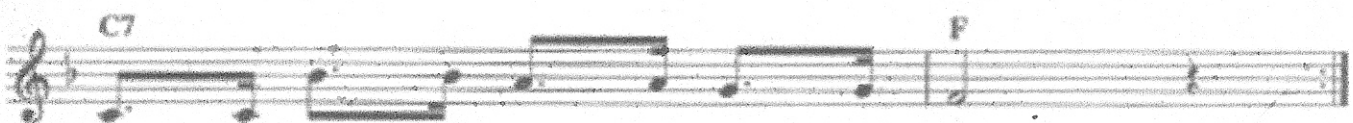
1. Jag har skri - vit till min flick - a, jag har skri - vit till min vän, jag fick
2. Hen - nes namn det är det vack - ras - te som jag be - skri - va kan, ty Lin -
3. Jag har seg - lat och be - rest så mång - a län - der på vår jord, mång - en

- svar den nit - ton - de i den - na må - nad, jag har
né - a är det skö - nas - te på jor - den. Det som
flick - a har jag när - ma - re be - skä - dat, men när

- pry - dit hen - nes kam - ma - re med blom - mor och med grönt, och på
bloms - ter - ko - nung - en in - un - der hö - ga gra - nar fattn, nå - got
peng - ar - na tog slut då fick jag en - sam gå om - bord, man får

- väg - gen häng - er tav - lor - na så skönt.
skö - na - re jag ej be - skri - va kan.
ång - ra mång - en gär - ning som blev gjord.

4. Men den flicka som är trogen den hon en gång lovat har,

har väl makt med både vindar och med väder,

när man tager fram porträttet man i kistelärkan har,

ja, då märker man att ingen är så rar!

5. Och det lockar och det viskar och det hugger och det drar
när man ser på bilden av sin svenska flicka,
den som ständigt är i land och hos sin älskling vara kan,
vet ej hur det känns ombord för en sjöman.

6. Törna in i våta kläder i en sur och usel skans
och så ut igen och alle man till väders!
När orkanens alla djävlar på Atlanten går till dans,
och för jännan skall en sjöman va till hands.